

סניף "שמרו משפט" * ביד מיוחד לפקח על: הזמנת, עסקים, סחבים, הוצאת ערכאות, פסק דין, גישת * ומנ למעלה שלא קפוחו מכותם: למחות הדין, ולכן גמור, ולמחוק ותני, ולכן במדחת, ובמקנים

מחאה נמרצה על מעשה ב"ד "אורחות משפט" - בהריסת חומת קדושת ישראל [ב]

הנה, בדו"ד שבין מ"ה ג"י מק"י, ולבין אשתו מרת תחי' (לכית), שהוזמן ע"י ב"ד "מכון להוראה" ע"פ בקשת אשתו - על תביעת גירושין. והבעל השיב להם, דהיות שרצונו בשלום, ע"כ הוא מוכן ומוזמן להתדיין עמה אצלם, בתנאי שלא תבוא עם הנך "סוענים" רשיעי, [זכות שיש לכל בע"ד אף ב"ממונא" - וכש"כ באישות, כי דרכם כסל למו להגדיל המדורה בכל ריב שבין איש לאשתו, וכבר החריבו מאות בתים בישראל ואלפי ילדי ישראל הלכו עי"ז למימון גשמי ורוחני רח"ל]. וגם באופן שידונו לו "דין גמור", [דהרי הוזמן אצלם לדין "תורה", ובדואי שמוכן לציית להם אם אכן מחוייב לגרשה ע"פ הלכה], תנאים מה שגם השכל מצדיק. אלא שלאחר לחץ גדול - ע"י שהלכה נגדו בערכאות שלא כדין, הסכים בליה ברירה לחתום שט"ב אצל הרב גרינצווייג מא"י, שהביע את "חוות דעתו" בכתב: דהיות שזיווגם אינו עולה יפה, ע"כ יעשה מצוה גדולה כשיגרשנה, כדי שתוכל למצוא זיווג כפי שביעת רצונה..., [וכאילו שלאחר שנים שהקימו בית וילדים, היא עסוקה עדיין בחיפוש שידוך...], והוא מרגיש: שדעתו אינו מבוסס על "דעת תורה" והלכה כלל, היות שאין לו מושג בדינים אלו. וכמובן שהבעל אינו מוכן להחריב את ביתו על יסוד "חוו"ד בעה"ב שכותה.

אח"כ קיבל הבעל התראה מבי"ד "אורחות משפט" - בראשות הר' יודל גרובער, שבאם לא ישמע ממנו "מענה מקובלת" - מדוע שאינו ציית ל"פסק" של גרינצווייג, או יתיר להאשה - להכריחו לקיים הפסק בכח ה"ערכאות", [כלומר, ע"י ה"נעט לאא" הידוע לשמצה - מה שכל גדולי ישראל פסלוה, וכידוע]. לאור זאת, שלח להם הבעל "הוראה" בכתב - מה שקיבל מבית דינינו, שח"ו שיתן גם בניגוד לרצונו - על יסוד מכתבו של גרינצווייג, כי גם כזה יהיה פסול ע"פ הלכה, [וכמבואר ב"ביאור" הרצו"פ]. אבל הר' יודל גרובער - התעלם כדרכו מכ"ז, ויצא נגדו ב"מכתב גלוי" - תחת כותרת הבי"ד שלו: שהאשה מותרת לעשות כל מצדקי לכופו על מתן גם - כולל אפילו בכח הערכאות... ולא עוד, אלא שגם הכריז שם בעיקפוף: שדמו של הבעל מותר, דכל מי שיכוף אותו לקיים את דברי גרינצווייג [ליתן גם], למצוה גדולה ייחשב לו, רמז גלוי ובולט: לכופו על מתן גם אפילו בשומין. והוא משתף פעולה בזה עם הנך ברוינים הידועים לשמצה, חברת "ארע" משכילים וריפורמים מובהקים, [וכותבים גליות: שחוקי התורה"ק בדיני גיטין - המגביר כח הבעל על האשה, הוא בעולה ושלא ביושר עפ"ל], מי שצד האשה כבר פנו אליהם לעזרתם, ומכתבו של גרובער - נעשה כהכנה ל"כפיית גם" על ידיהם.

אני לנו לאן שהגענו, שמי שמייצג את עצמו כ"קנאי" - ירהיב בנפשו להתחבר עם עוקרי דת ואפיקורסים, ולשתף פעולה עמהם בהריסת חומת קדושת ישראל - בהתרת אשת איש לעלמא ובכריבו ממזרים בישראל רח"ל, ולא יתבייש לכתוב דברי בורות כזה, כאילו שחוות דעתו - של "עסקן": שהזיווג אינו עולה יפה - לא רק שזה כבר "מחייב גם" אם חתם אצלו שט"ב, אלא שאף יש בכוחה - להמיל גושפנקא דהיתירא על בציעת "גם מעושה". בו בזמן - כשהדבר ברור להיפך הגמור מזה: דאף כשידיינים "חייבוהו" לגרש ע"פ הלכה, וגם הצביעו במקורות מפורשים, שהוא "חייב לגרש ע"פ דין" לכו"ע - בלי שום חולק כלל, [וזאת אומרת: אף כשהו"ל והרמב"ם והשו"ע וכל הפוסקים "מחייבים" אותו לגרש], עכ"ז אם אינו רוצה - אז אסור לכופו, וכדקימ"ל בשו"ע (אש"כ סי' קנ"ד, סכ"א ברמ"א) עי"ש.

ומבואר להדיא בפוסקים, דאף חתימת הבעל בשט"ב שציית להם - אינו מתיר לכופו - אם התחרט אח"כ, דודאי לא יוגדל חיוב הציות להם - מלחז"ל ולכל הפוסקים וכנ"ל. ושאיני ד"מ, כיון דל"ב שם "רצון" - ע"כ אפשר לכופו בע"ד לשלם אפילו שלא כדין [אם חתם שט"ב על "פשר"], משא"כ בגירושין - דכשרות הגט תלוי ב"רצון הבעל" דוקא - ובל"ז הגט פסול ובטל מה"ת, ומשו"ה אסור "לכופו" לגרש - אף כש"חייב" לגרש "מן הדין" וכנ"ל. וחלבה רווחת הוא, דאף בעל שהכניס עצמו בתחלה מ"רצונו" לתוך איזה לחץ על מתן גם, דמ"מ אין זה מתיר עדיין לכופו על סמך זה, וכדקימ"ל בשו"ע (אש"כ סי' קנ"ד, ס"ד, וסי' קנ"ד, סכ"ג), דכשחייב את עצמו בשבועה - או בקנס לגרשה, דכו"ע מורים - עכ"פ כשהתחרט אח"כ - דאסור לכופו, [וב"ביאור" הרצו"פ - ביססנו כ"ז עם מקורות איתנים בהפוסקים]. ומעתה כש"כ וק"ו, בבעל ש"אינו מחייב לגרש כלל ע"פ דין" וכבנ"ד, בודאי שאין בכוחה של "חוות דעת בעל הבית" בעלמא שאינה מבוססת על "דעת תורה" כלל, להקליש את פסלנוסה של "גם מעושה" במאומה - רק משום ש[נאלץ ל]התחייב עצמו בשט"ב לציית לו.

אשר על כן, לאחר העיון והדין בדבר בכבוד ראש - הרינו לגלות בזה דעתינו דעת תורה בדלהלן:

א. היות שאם הבעל יתן גם לאשתו - תחת אחד מלחצים הללו: [א], ההתחייבות שע"י חתימת שט"ב. [ב], קנס ממון. [ג], כח ה"ערכאות", או יהיה "גם מעושה" - הפסול ובטל. ממילא אסור לבעל - שאינו רוצה בגירושין - ליתן גם בעודו תחת אחד מן הלחצים הללו, כדי שלא להכשיל את אשתו ובעלה השני באיסור החמור ד"אשת איש", ושלא לגרום להרבות "ממזרים" בישראל.

ב. אנו מגנים ומוחים בכל תוקף ועוז - במעשים תעתועים של ב"ד "אורחות משפט" בראשות הר' יודל גרובער - בשיתוף פעולה עם הריפורמים חברת "ארע" הידועים לשמצה, כי פתח בזה פירצה חדשה וגוראת בחומת קדושתן ש"י, אם יתחילו ח"ו לכופו את הבעל למתן גם ע"י מצדקאות הללו, וצריכין להרעיש עולם ומלואה נגד רקים אלו, מרם שימומו בכיה לדורות על כלל ישראל, ה"י.

ג. אנו פונים בזה לכל מי שבכוחו להשפיע על הר' יודל גרובער שיחדול מלרדוף אנשים כשרים - המוכנים לציית ולקיים דתוה"ק, ושלא יתחבר עם הרשעים "חברת ארע" - להכשיל רבים ב"גישת פסולים", בודאי שיעשה בזה מצוה גדולה - ויהא חלקו ממוכי הרבים ומן המעמידים את הדת על תלה. ולמזהיר ולנוהר שלומים תן במי נהר - ושלוש על ישראל.

ועל זה באתי על החתום - בשם שאר חברי הבי"ד - דסניף "שמרו משפט", יום ד' לס' "למען ישמעו ולמען ילמדו וייראו את ה'א", ושמרו לעשות את כל דברי התורה תואת" (נצ"ו), עשרים יום לחודש אלול ה'תשס"ט לפ"ג.

האמר ה'שמרו משפט' ועשו צדקה כי קרובה יושתי לבוא וצדקתי להגלות * להוציא מממכים מ"פנקס בית דין" או להאזין שיעזרים מ"קול בית דין" (718) 874.0082 - (718) 874.0082 - (800) 789.9037

ביאורים ומקורות - לביסוס ההנחות שבמכתבינו - [לקוח מספרינו "גירושין כהלכתן"]:

[א]. ששה מסלולות שבגם הניתן תחת לחץ חתימת שטיב לצייטן/ליינין/מסקנים:
(א). תחילתו ברצון וסופו באונס: הנה, מלבד מה - שמבאר בפוסקים, ודאילו לחץ כזה - מה שהבלי הכניס עצמו מתחילה לתוכו ברצונו - כי פולט את הנג, מן הטעם כיון דרפף סוף - עקשיו לאור שנמצא כבר תחת הלחץ - הרי הוא נותן את הנג מחמת אונס זה - **ע"י שריע** (הא"ש ס' קל"ד, סיד. וס' קיד, כ"א), ואם נשבע ליתן נג - צריך לחזור לו מקודם, וברמ"א (ס' קל"ד, שם) בשם פסקי מהרא"י (ס' קצ"א), דה"ה אם **קבל קנין לגרש** - ר"ע כמו שבועה - וצריך לפומד להתירו, (והנג שהבי"ש, שם, סק"י) ומה ע"ז, ואין הקנין חל ככה, מ"מ מלבד מה דילי והדחיכות בחתימת שטיב ע"י חיל, (ראה לקמן (א"ח ו"א), הרי בלבוש (שם), ואם רגע קנין זה, וע"ע ברוב"י (א"ח ו"א, שם), ומה ש"ש, (מדרש"ל (א"ח ו"א, כ"ז), ותחת (מדרש"ל א"ח ו"א, כ"ט), ומתיר"ש (ח"ב, סוף כ"ב), ושב"י (ח"ב, סק"ל, ונב"י), ונא"ש, ומה ש"ס, (הרמ"ש ס' קצ"ד), וע"י פת"ש (ס' קל"ד, סק"י) - שכתב גם מסבירי (ס' ל"ח), לפסול הנג - בגידון כזה ממש. ואף לפי מה דפסק הרמ"א (שם), וברע"ב - כשר אף כשלא התירו לו, הרי כתבו הרא"ם (ס' י"ד), ומתיר"ש (הא"ש ס' ס"ג, ד"ה ודע), דח"י להקל בזה - באיסור אשת איש ופסול ממזרות.

הדיין - (הן על השאלה של חתימה במקומו), שאם חתם - בדבר הרגיל לטעות בו - או אין חתימתו מחייב, ושכן כתב גם בתורת חסד (ס' פ"ט, וצ), ומהר"ש"ח (ס' מ), ובפירוש כתב בדבר משה (ח"ב, ס' ס"ט) וז"ל, בדבר הרגיל לטעות בו - נאמן לומר שטעה, אף כשהוא להכחיש - מה שכתוב בשטר וחתום בה, כיון שהוא טעות - בדבר המצוי לטעות בה, ע"ל. ומש"ל - למה נ"ד רומה: לאדם הבא לפני ע"ה הנפח אל רב קהלת - שיתן לו "שטר מכירת חמץ" - חתום עליה, או בע"כ ר"ה של שנה השמימה - שיתן לו "שטר פרוזבול" - לחתום עליה, והרי הכניס בתוך נוסח השטר מכירת חמץ - או "שטר פרוזבול" - שהחתום מוכר לו את כל ביתו - בעד כמה פרוטות. ויפילה על הדעת לומר, כיון שחתם מבלי לקרות - ממילא סמך על המחתם - להתחייב בכל מה שכתוב שם, ודאי ולא. ואנן סהרי שני שבתות לחתום על "שטר מכירת חמץ" - או "שטר פרוזבול", אינו עולה על דעתו לזכור - אם לא רמיהו עם "שטר מכירת חמץ" - ובפרט שהמחתמים על השטר - או "ר"ב" בישראל. וכ"כ גם בב"ד, אף סודי שהוא לחן אצל "שטר דיין" בישראל - אינו עולה על דעתו לחשוד את הדיינים, שהוכיחו על השטרות - ודברים המצביעים את כל הדיון, מריון תורגי והלכתי - ל"דיין חילוני" הבנוי על "דעת בעל הבית" - השאנית קשורה לדמרי"ל כל.

ג.) כשמתחרים אחד כף: וכל הגל (את א) הוא רק לענין כשרות הגם - כשלא תתיר לו השמיעה, אבל גם הוא מצידו לא הביע שמתחרים משכעת - ולא ביקש התרה, אבל כשנלה דעתו בפרוש שהדברים - ולא רצו להחזיר לו, הרי טובם הראיית (פ' ט"ז, ותר"ת (מדרש), ח"ב ק"ל מדעת האדם), וישיש (משנ פ"ט, ט' כ"ח), ואור שמח (מדרש פ"י, ד"ב), דא הו"ל אונס גמור. ונמצאנו, דאם רוצה לעבור על שביעית, ונשכח אם רוצה לעבור על קבלת ק"ן או חתימת שט"ב, או אסור לכופו על מן הגם - אפילו רק בהחזקה הרי"ת, וכמו שבסג מהריב"ל (ח"ב, ס"י), ואם כמאווה - הגם פסול, וכן פסקו הגאונים (פ' קרי, ט', ונרדע בשערים (ח"א, ט' ג', א"ח ג'), ולביתם (ח"א, ת"ח), ויש ע"ש. וכל ממצאנו של משלוש על האגרים (הראש ח"ד, פ' קרי, ד"ה אצל) - שכתב הנה"ך - אף שידע זה מהתלה, ונתרצה להו, הרי נמצא כשחזור ב - ומגרשה, שהיא נותן הגם מצד עובד חזק המהירה - שאפשר נחשב אונס, אף דמתחלה הכניח ליתן - (מצד) [פ' בשביל] רצונו בגירושין של המהירה" וכו', עכ"ל.

[illegible]

אגריים (האדיס, ס' קצ"ו), ע"ש. ויותר מזה פסק ביש"ש (נפח פ"ט, ס' כ"ח), דאף כשקבל עליו את הקנס מצטמו, מ"מ **אם מזה אח"כ - הוי אונס גמור**, ונבל"ל (אח"כ, ה') וע"ל **אבנ"י** (האדיס ס' ה'), מאות ח"מ דר"מ ס' קל"ח).

קבלה בטעות: ונחזק להרשב"א, דכל המבאר עד כאן, הוא אף כשהבעל מבין היטב - שע"י תחיתם שטי"ב: הוא מתחייב ליתן גט - ע"פ ציוויים של אנשים אלו - אף כשמוציא אינו חייב בזה כלל.

בטעות: כש"קצו - לפי המצב הדיוק, שאין קולה על דעתו של הבעל - שכזה הוא מותר: לנרש אשתו - אף כשאנו י"ב לעשות כן מצינו, דאין שום הניח דבר - שיאזכר המפקד את כל מנהגו, ביר אנשים - שמשולם לא חייבו את האשה לשלום, וממלא היו "קבלה בטעות" - מה שאין לה שום תוקף כלל. דהנה, דברים ברוכים כתב בשו"ת רשב"ש (ס' ס"ט) כחל, דע שכל קבלה בטעות אינה כלום - אפילו בקנין, שהקנין בטעות אינו כלום... ואין צריך להביא ראיה על זה מדרבי המפרשים א"ל - לפי שכל קבלה הוא אברור וכו'... ע"ל.

והדומה לזה כתב המפיק, דאם אחד מן הצדדים הסכים לפשרה, משום שמכר שתי"ב שוכטו, ואין לו קדים או ראיה, ואח"כ נתברר שפסול שוכטו - שאכן יש לו קדים או ראיה, אז הפשרה בטילה - **אף אם עשו קנין על זה**, ע"י מושע"ה (ד"מ ס' כ"ה, ס"ה), ושולח הר"ף (ד"מ ס' ק"ד, וקצ"ד, וקצ"ה, ובלעדי, ס' מ"ז, ס"א, וקצ"ד), ובנימין זאב (ס' ע"ד), ותורת חיים (ד"מ ס' ע"א, ד"ה אגמ).

ע"ה, ד"ה אגמ. מה ובקל מדרש האדם, ד"ה וימין, ד"ה ואר. וחס, פ"ט, ס' כ"ב, כן ד"ה אצ"ע, ומה"ר באסן (ס' קצ"ח), שכתב כן בהסכמת אנוני (דורו). ובמפורש יותר מזה - כתב בדבריו חיים (ד"מ ס' כ"ב, ויג), דאפילו כשאין הדבר פאורש - דרך ע"פ טעות הסכים לפשר - רק שכן מוכח, ואח"כ נתברר טעותו - הפשרה בטילה. וכעין זה כתב גם בהרי"ט (מדה"ס ס' מ"ב), דאם יש אומרא ומוכח - שלא הסכים על הפשרה - רק באופן מיוחד, אפילו בלתי קנין ל"מ. ויותר מזה כתב מהמחש"מ (ד"מ ס' פ"ח) בשם מהר"ם אר"ם (מס"י י"ח), דאם טעה המקבל על עצמו דיינים - בדבר העשוי לטעותו, ואין סתרי - דהכי אסיק אדעתיה קודם, גם בלא אמר כלום - הוי קבלה בטעות. וא"ל נמצע, וא"ל יוכח דאם לית קנין גט - על קבלת קבלת לית קנין, וגם, או יזהר הגט פסול - גם מטעם "גט מושע"ה" - בנפסו להפסול ד"מ מושע"ה, וכו'.

מלחמות שנים - גם על חובב גירושין... זה שולל מהם כל אפשרות - לחייב בגירושין - כשאנו חייב מה מריאה, ורוב ומכל הנדל מתבאר הדק היטב - ולא כמו שרימה באיזה שורת ממור ומגניז, לומר לחיפך כמז' - מסבת הדבר בעלמא ומבלי העין הראוי: כאילו שחתימת שנים - אכן מניקין להדיינים 'חזרת כפיה' - גם כל חובב גירושין מריאה [חדל], בקוד שמודה - שכותב זאת לומר ריהמא, מרס שוואב בכור הדבינה - אם זה מוצקף להלכה, ומסקי: שלא יעשו כן למעשה - ואף בבית דינא אינם סומכים עי'ו. ואכן ידע מה שניבא, כי יבדו און הם - לחיפך המגור מרבי המון כל הפוסקים הנדל - ויתבסס רמ"א מפורש ובנ"ל (א"ת א'). [ואבאמא דזה נטא, מה רבכל - הרי באים הוון לבד - ומקבלים קנן לבית דין, ועניו זה עלתה, דעת שום פוסק לומר - שזה משמש כחזרת כפיה, הוא דהיו ר' חזק שאלעצמא - כלל מנאן. ושוואר ליה מאריה, שהיה לו לחפז ולחפז 'חזרת' - בדבר הענין המרמז 'אשת איש' כחזול לעלמא, שבה שבעין קוד היה רואה מיד שנפדך מרביה שאל יסמכו עליו למעשה, תחת כחזול לקלים ודקיס דילפ' מקלמא - להתאון עליו וכחזיונו בדי'. ועל החזיון חלל לבאב פ"א מ"א חכמים הזהירו בדבריהם.

Summons

1

הזמנה

Date: 2/4/2008

כ"ח שבט תשס"ח

- הזמנה לדין תורה -

To (Defendant(s): לכבוד (הנתבע/ת/ים): ר' [REDACTED] נ"י

Address: אדרעס:

City, State: עיר:

Tel No.: מס' הטלפון:

At the request Of (Plaintiff): בבקשת (התובע/ת/ים): מרת [REDACTED] תח"ל

Address: אדרעס:

City, State: עיר:

Tel No.: מס' הטלפון:

You are hereby summoned to appear before the Bais Din
2/12/2008

Time: 3:00 PM : בשעה

הננו מזמינים את כבודו לדין תורה

ו' אדר א תשס"ח

At our Courtroom:

168 Maple Ave., Monsey NY 10952

בלשכת הביד"צ

If you cannot appear at the time scheduled, you must notify the office immediately. If neither is done, you will be in contempt of our Court, and will be liable to the sanctions set forth by Rabbinical Jewish Law.

"מי שלא יוכל לבא לבי"ד כי צריך לילך למרחקים יש להודיע לבי"ד ולשום התנצלותו ולבקש זמן אחר, ואם לא עשה מנדין אותו אע"פ שלא ה' יכול לבא" (רמ"א חו"מ סי' י"א ס"א).

Claim:

התביעה:

גט והמסתעף.

"אם כבודו לא יתקשר אתנו בעוד מועד יבוטל זמן הקבוע"

Session will take place as scheduled only if parties will confirm

Signed By

החותם בשם הביד"צ

1. Any reaction or response to the summons must be submitted to the Bais Din in writing with the signature of the respondent by fax or mail. Oral responses will not be accepted.

א. אם יש לנתבע איזה תגובה או תשובה על החזמנה, צריך להיות בכוח עם חתימת הנתבע. תשובות בע"פ לא יתקבלו.

2. Although the respondent may not be obligated to appear for a Din Torah before the Bais Din which has issued the summons, he is nevertheless obligated to answer the summons and inform the court of what arrangements he will make for a Din Torah with a different Bais Din.

ב. המקבל חזמנה, חגם שיתכן שאינו חייב לבוא לדין תורה בפני הביד"צ המזמין, בכל זאת הוא חייב לענות על החזמנה ולהודיע לאיזה בי"ד רצונו לילך.

ג. בדרך כלל אין לתובע העתק מחזמנה עד סוף שני ימים מזמן הג'ל.

Beth Din Fees:

דמי דין תורה

Monsey: till 6:00 p.m. \$200 hour per party, thereafter \$250 hour per side. Min. one hour.

במאנסי: \$200 לשעה לכל צד עד שעה 6:00, ואחר כך \$250 לשעה לכל צד עם מינומים של שעה.

Brooklyn: \$250 hour per party Min. 2 hours, + \$100 per party for traveling.

ברוקלין: \$250 לשעה לכל צד עם מינומים של \$600 [עבור 2 שעה ועוד \$100 לנסיעה].

Office and Courtroom Monsey: 168 Maple Ave., Monsey NY 10952

Courtroom Brooklyn: 1428 36th St, Brooklyn NY 11219

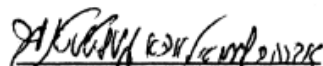
Tel. (845) 352-8444 Fax: (845) 425-2094

לכל מאן דבעי למידע

לראיה ביד מו"ה
מקריית יואל מאנרוי ניו יארק, שהשיב לבי"ד "מכון
להוראה" על ההזמנה ששלחו לו - לבקשת אשתו מרת תחי', שהוא מוכן ומזומן
להתדיין עמה אצלם, אבל היות שרוצה בשלום - אינו מסכים להתדיין עמה
בהשתתפות הטוען הידוע לשמצה זלמן גראוז - מי שכבר החריב מאות בתים
בישראל, ה"י. וגם הודיע להם, שהוא מוכן להתדיין עמה - אצל בית דינינו הצדק
"שער המשפט", ויש לו הזכות לכל זה ע"פ הלכה הברורה, וממילא יש לו דין "ציית
דינא" גמור, ואין שום ממש ב"היתר ערכאות" של בי"ד הנ"ל - כי אין בכוחם להתיר
איסורים ח"ו.

ואשתו שהלכה נגדו בערכאות יש לה דין: "עוברת על דת משה וישראל" - ו"מרמת
ידה בתורת מרע"ה" - ו"מחללת שם שמים" - ו"מייקרת אלילים" - ו"מחרפת ומגדפת
כלפי מעלה" רח"ל, וחיוב גדול מוטל על כל מי שיש בכוחו להשפיע עליה שתצא מן
הערכאות, שיעשה כן במוקדם האפשרי, וברוך אשר יקום את דברי התורה הזאת.

וע"ז באתי עה"ח בשם שאר חברי הביד"צ - סניף "שמרו משפט", יום ב' תצוה ו'
אדר שנת תשס"ט לפ"ק

אברהם שמואל יהודה געשטעטנער
ראב"ד בד"ץ סניף "שמרו משפט"

גילו דעת והבהרה

אני החותם מטה מבהיר בכתב זה שאחרי שהזוג
אצלי שטר בודדות, ואמר במירוש שהוא מוכן לשמוע "ולציון" לחוות דעתי שאני
יפטוק להם

הנני מבהיר בזה ששמועתי את
לחיות ביחד ויהיה לו למצוה גדולה שיגרש את אשתו ובה היא תוכל למצוא זיווג
לשביעת רצונה

הערה: אני לא ביררתי את הפסק שלי על פי הלכה, היות והם לא באו אצלי
לשמוע שאני יגיד להם דבר הלכה היות ואני לא זיין ולא יודע ההלכה, הם רק
באו אצלי לשמוע אם הזוג הזה מתאים או אינו מתאים ואם אני יגיד שאינו
מתאים הוא מוכן לתת גט ע"מ שתוכל האשה לקחת זיווג שיחלים לה לשביעת
רצונה

ועל זה באתי על החתום
אשר אצלנו
בד"ר יוסף

BEIS DIN TZEDEK
(Rabbinical Court)

ORCHOIS MISHPOT

148 Penn St.

Brooklyn N.Y. 11211

(718) 403-0160 Fax (718) 237-2497

בית דין צדק

אורחות משפט

ברוקלין ניו-יארק

יום כ"ט חודש אדר אב שנת תשס"ט

בס"ד

התראת בית דין

לכבוד

ר' היי"ו

42 Walton St. #5-B BROOKLYN, NY 11206

הננו בזה לבקשת אשתך מרת תחי' (לבית ...), אשר לפי דברי' ועפ"י ההוכחות שהביאה לפני הבי"ד, הנך מעגן אותה אחרי כל הנסיונות לסדר שינתן לה ג"פ כדת משה וישראל, כאשר הי' חו"ד של כל העוסקים והמשתדלים, וכאשר הורה בפירוש בכתב הרב שליט"א שדן ביניכם אחרי קבלת קנין וחתימת שט"ב.

ע"כ הננו בזה בהתראה חמורה, שאם לא נשמע מענה מקובלת עפ"י חו"ד הבי"ד עד שמונה ימים, ינתן רשות לאשתך לעשות כל מה שביכלתה בדיני ישראל ובדיניהם, להכריח אותך לקיים דברי הפס"ד הנ"ל בכל אופן שהוא.

וע"ז באעה"ח בשם הבי"ד ביום הנ"ל

חיים עהרנסון

סניף "שמרו משפט" * ביד מיוחד לפקח על: האמנות, עסקים, סחובים, היתרי ערכאות, פסקי דין, תוסין * וכן למעלה של קופדו מסתם: לזכות הדין, ולזן גמור, ולסדוק דתני, ולסאן בבורות, וספוקים

לכל מאן דבעי למידע

לראיה ביד מו"ה מקרית יואל מאנרוי ניו יארק, שהשיב לבי"ד "מכון להוראה" על ההזמנה ששלחו לו - לבקשת אשתו מרת תחי', שהוא מוכן ומזומן להתדיין עמה אצלם, אבל היות שרוצה בשלום - אינו מסכים להתדיין עמה בהשתתפות הטוען הידוע לשמצה זלמן גראוז - מי שכבר החרים מאות בתים בישראל, ה"י. וגם הודיע להם, שהוא מוכן להתדיין עמה - אצל בית דינינו הצדק "שער המשפט", ויש לו הזכות לכל זה ע"פ הלכה הברורה, וממילא יש לו דין "ציית דינא" גמור, ואין שום ממש ב"היתר ערכאות" של בי"ד הנ"ל - כי אין בכוחם להתיר איסורים ח"ו.

ואשתו שהלכה נגדו בערכאות יש לה דין: "עוברת על דת משה וישראל" - ו"מרמת ידה בתורת מרע"ה" - ו"מחללת שם שמים" - ו"מייקרת אלילים" - ו"מחרפת ומגדפת כלפי מעלה" רח"ל, וחייב גדול מוטל על כל מי שיש בכוחו להשפיע עליה שתצא מן הערכאות, שיעשה כן במוקדם האפשרי, וברוך אשר יקום את דברי התורה הזאת.

וע"ז באתי עה"ח בשם שאר חברי הביד"צ - סניף "שמרו משפט", יום ב' תצוה ו' אדר שנת תשס"ט לפ"ק

אברהם שמואל יהודה געשטעטלער
ראב"ד בד"ץ סניף "שמרו משפט"

נ"ב: גם הורינו להבעל הנ"ל, שה"פסק" שיצא מהרב גרינצווייג מא"י, שעליו לגרש את אשתו, הוא בטל ומבוטל כחרס הנשבר, היות שכתב בפירוש שלא ביסס את דעתו על יסוד ה"הלכה" כלל, וממילא פשוט - ש"איסור" גמור רובץ על הבעל: שלא לגרש את אשתו על יסוד ה"לחץ" שע"י חתימת שט"ב אצלו - מכח ה"ל"ת דלפנ"ע לא תתן מכשול, דאם אכן יגרשנה על סמך זה - אז יהיה הגט פסול ובטל מדין "גט מעושה", וכשיל ח"ו את אשתו ואת הנושאה - באיסור החמור ד"אשת איש", וכדיארנו בארוכה עם מקורות איתנים מדברי הפוסקים בשיעורי "קול בית דין" (שיעור 108), [וע"ע ספר הישר לר"ת (סוס"י ע"ז)], ע"ש], ואנו מזהירין בזה, שחלילה למישהו ללחוץ עליו שיגרש את אשתו - על יסוד "פסק" הנ"ל - או ע"י נתינת "היתר ערכאות" להאשה רח"ל, דכל העושה כן הוא חוטא ומחטיא ומרבה טמיעת "ממזרים" בישראל, ונהי' מוכרחין לפרסם הדבר כ"ד הנ"ל.

יום 4 חודש Cheshvan שנת 5766

בס"ד

הגנו בזה בדבר העיגון שנעשה ע"י ר' תחי' (לבית) אחרי שראינו את ההזמנות שנשלחו ע"י ביידי מבין להוראה, וגם המס"ד שיצא ע"י הרב שליט"א שחתמו אצלו שטיב שעל הבעל לגרש את אשתו, ע"כ מחויב הבעל לקיים דבריהם ולהתיר אשתו ע"י ג"מ, וגם שלחנו להבעל התראת ביידי, ועדיין לא נעשה דבר.

ע"כ הויד הבניד שמוצא החובא רמנא לכל מי שיכולתו לעזור לה ולעשות כל מה שיכול להתיר אותה מכללי העיגון, ומותרת לבקשת זכויותה בדי ובריניהם בכל אופן שיכולה.

וע"ז באע"י חתום ביום הנ"ל

חיים עזרנטאל - מו"ד